

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15CoP/12/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7222201705
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Morozová Nemcová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:7222201705.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a sudcov JUDr. Ingrid Kalinákovej a JUDr. Zuzany Biščákovéj v právnej veci starostlivosti súdu o maloletú Q. F., nar. XX.X.XXXX, bytom u otca, v konaní zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny J., I. R. X, XXX XX J., dieťaťa rodičov matky D. Z., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom XXX XX J. - R. S., R. J. XXXX/X, právne zastúpenej JUDr. Milanom Kuzmom, advokátom so sídlom Floriánska 16, 040 01 Košice a otca F. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXXX/X, XXX XX J. - R. S., právne zastúpeného JUDr. Zuzanou Tóth Slezákovou, advokátkou, Hlavná 40 - Vítězov dvor, 040 01 Košice, v konaní na návrh otca o zmenu úpravy styku a návrhu matky o zmenu úpravy rodičovských práv a povinností, o odvolaní matky voči rozsudku Mestského súdu Košice pod sp. zn. K2-14P/20/2022 - 832 zo dňa 20. októbra 2023, takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Návrhom zo dňa 17.2.2022 otec žiadal, aby súd prvej inštancie zmenil rozsudok Okresného súdu Košice II sp. zn. 19P/101/2018 zo dňa 2.3.2021, v časti týkajúcej sa styku matky s maloletou tak, že matka je oprávnená stýkať sa s maloletou Q. každý nepárny týždeň kalendárneho roka v sobotu od 09.00 hod. do 17.30 hod. a o trovách konania žiadal rozhodnúť tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Mestský súd Košice rozsudkom pod sp. zn. K2-14P/20/2022 - 832 zo dňa 20. októbra 2023 ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) rozhodol tak, že:

„M e n í rozsudok Okresného súdu Košice II zo dňa 02.03.2021 č. k. 19P/101/2018-810 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Košice II zo dňa 03.08.2021 č. k. 19P/101/2018-829 vo výroku o úprave styku matky s mal. Q. F., nar. XX.XX.XXXX tak, že matka je o p r á v n e n á stýkať sa s mal. Q. každý nepárny týždeň kalendárneho roka od piatka od 17:00 hod. do nedele do 15:00 hod. s tým, že v určenom čase je matka o p r á v n e n á prevziať mal. Q. od otca v mieste bydliska otca a p o v i n á v určenom čase mal. otcovi v mieste jeho bydliska aj odovzdať.“

Otec je p o v i n n ý mal. na styk s matkou riadne pripraviť a v určenom čase mal. matke v mieste svojho bydliska odovzdať a od matky aj prevziať.

Vo zvyšku ostáva rozsudok Okresného súdu Košice II zo dňa 02.03.2021 č. k. 19P/101/2018-810 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Košice II zo dňa 03.08.2021 č. k. 19P/101/2018-829 vo výroku o úprave styku matky s mal. Q. F., nar. XX.XX.XXXX počas letných prázdnin, zimných prázdnin a jarných prázdnin nezmenený.

Návrh matky o zmenu úpravy rodičovských práv a povinností z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.“

3. Súd vec správne posúdil v zmysle príslušných ustanovení Zákona o rodine, ako aj CMP, konkrétne čl. 3, čl. 4, čl. 5 a § 26, § 36 ods. 1, § 24 ods. 1, ods. 3, ods. 5, ods. 6, § 25 ods. 1, ods. 25, § 62 ods. 1, ods. 2, ods. 4, ods. 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 14 a § 78 ods. 1 a ods. 3. Zároveň súd rozhodol aj o trovách konania v zmysle ustanovenia § 52 CMP.

4. Výrok rozhodnutia súd prvej inštancie odôvodnil tým, že s prihliadnutím na rozhodnutie Okresného súdu Košice II č. k. 19P/101/2018 zo dňa 2.3.2021, ktorým bola pôvodne schválená dohoda rodičov v znení, podľa ktorého osobnú starostlivosť o maloletú bude zabezpečovať otec a obaja rodičia sú oprávnení a povinní mal. zastupovať a spravovať jej majetok, pričom matka bola zaviazaná prispievať na výživu mal. Q. výživným vo výške 100 eur mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám otca s účinnosťou od 23.3.2020 a konkrétne bol upravený aj styk matky s mal. Q..

Súd na základe rozsiahleho vykonaného dokazovania a po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach dospel k jednoznačnému záveru, že od posledného rozhodnutia súdu o úprave rodičovských práv a povinností k mal. Q. F., nar. XX.X.XXXX zo dňa 2.3.2021 rozsudkom č. k. 19P/101/2018 - 810 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Košice II zo dňa 3.8.2021 č. k. 19P/101/2018 - 829, došlo k zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa, ako aj na strane rodičov. Súd prvej inštancie poukázal na to, že uvedeným rozsudkom bola schválená dohoda rodičov, matka o tejto rodičovskej dohode cestou svojej právnej zástupkyne na pojednávaní uviedla, že ju považuje za dohodu v najlepšom záujme dieťaťa. Matka v priebehu uvedeného konania po zverení maloletej do dočasnej starostlivosti otca uznesením o nariadení neodkladného opatrenia, žiadala viackrát o zverenie maloletej do jej osobnej starostlivosti na základe podaných návrhov na nariadení neodkladného opatrenia.

Súd prvej inštancie poukázal na to, že k prvotnej zmene zverenia maloletej do osobnej starostlivosti otca došlo neodkladným opatrením uznesením Okresného súdu Košice II zo dňa 23.3.2020 pod č.k. 19P/101/2018-410 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach z 2.6.2020 č.k. 8CoP/112/2020-469, právoplatné 16.06.2020 aj pod vplyvom záverov znaleckého posudku znalca z odboru psychológie N.. T. D. pod č. XX/XXXX zo dňa 31.12.2019.

Ďalej súd prvej inštancie poukázal v odôvodnení svojho rozhodnutia na to, že ako vyplýva z aktuálneho sociálneho šetrenia a správ kolízneho opatrovníka, rozsiahlych vyjadrení oboch rodičov, vyjadrenia maloletej Q., ako aj predložených listinných dôkazov, osobnú starostlivosť vykonáva od uvedeného času až po súčasnosť otec, pričom styk maloletej s matkou sa realizuje nielen v rozsahu platného rozsudku súdu, ale aj nad daný rozsah.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že aktuálna situácia v rodine maloletej Q. je skutočne vážna, komunikácia aj vzťahy medzi rodičmi sú naďalej napäté, rodičia vzájomne spochybňujú svoje rodičovské kompetencie i výchovu maloletej, obviňujú sa zo zlyhania a pri realizácii styku dochádza k vyhroteným situáciám. Maloletá Q. F. je dieťaťom so špecifickými výchovnými a vzdelávacími potrebami, ktorej boli okrem iného diagnostikované aj histamínová intolerancia, benígna parciálna epilepsia, zmiešaná porucha školských zručností, porucha emotivity, aj poruchy správania, pre ktoré bola maloletá v škole zaradená do individuálneho vzdelávacieho programu a okrem spolupráce so školským psychológom a asistentom spolupracuje aj so školským podporným tímom. Súd prvej inštancie poukázal na to, že samotná maloletá vo svojich vyjadreniach potvrdila, že v jej správaní sa objavujú „cirkusy“, kedy kričí, búcha dverami a správa sa neprimerane. Rodičia vo svojich výpovediach rovnako potvrdili, že vedia o prejavoch nezvládnutých emócií a porúch správania sa na strane dieťaťa. V tejto súvislosti súd uvádza, že na strane otca mal za preukázané, že otec dôsledne dodržiava nastavenú liečbu dieťaťa aj odporúčania odborníkov, pravidelne sa dostavuje s maloletou na vyšetrenia a sedenia u psychológa a maloletá edukuje vo vzťahu k potravinám, ktoré sú pre ňu vhodné. Na strane matky súd zistil pochybnosti

pri zabezpečovaní zdravotnej starostlivosti maloletej v dostatočnom rozsahu, nakoľko samotná matka potvrdila, že aj napriek odporúčaniu detského neurológa nesúhlasila s nastavenou liečbou maloletej na epilepsiu, lieky jej nedávala, a to bez toho, aby v primeranom čase zabezpečila prípadné kontrolné vyšetrenie na potvrdenie ňou spochybňovanej diagnózy, či správnosti liečby.

V časti osobnej starostlivosti a výchovného pôsobenia rodičov na maloletú súd dospel na základe skutočností zistených z rozsiahleho dokazovania k záveru, že otec dokáže lepšie zabezpečiť výchovu a starostlivosť o maloletú, vrátane jej prípravy do školy.

Zároveň mal súd z vykonaného dokazovania preukázané, že maloletá Q. má pozitívny vzťah k obojmu rodičom, oboch označila ako osoby, ktoré má rada, aj keď opakovane preferovala byť s mamkou viac ako doposiaľ. Pozitívny vzťah uviedla maloletá aj k matkinmu priateľovi a starej matke zo strany otca. Maloletá Q. v priebehu konania pri opakovaných pohovoroch s kolíznym opatrovníkom aj v relatívne krátkom čase po sebe neprejavila ustálený názor ohľadne budúcej úpravy rodičovských práv a povinností. Ako súd uviedol, rozdielny výchovný prístup rodičov navyše prehĺbuje negatívne vnímanie maloletej voči jej otcovi a to aj napriek tomu že vie, že má počúvať, učiť sa a nerobiť cirkusy. Dodržiavanie nastavených pravidiel ohľadne školy a učenia vníma maloletá ako priťažujúce aj preto, že na strane matky nie sú tak striktné dodržiavané tieto povinnosti a matka jej „dovolí všetko“. Preto aj keď maloletá Q. prejavuje v niektorých prípadoch negatívny postoj k starostlivosti otca a preferuje starostlivosť či prítomnosť matky, pri hodnotení vykonaného dokazovania vo vzájomných súvislostiach súd uviedol, že je nutné konštatovať, že prejavená vôľa maloletej nekorešponduje podľa názoru súdu s jej skutočnými potrebami a záujmom.

Nebolo preukázané ani „bitie“ maloletej zo strany otca v riadnom konaní, nakoľko ani z matkou doložených fotografií nemožno nepochybné zistiť čas, ani bližšie okolnosti vzniknutých modrín dieťaťa, pričom obdobné fotografie už matka do spisu v konaní pod sp. zn. K2-14P/20/2022, ako aj do spisu 19P/101/2018 dokladala už skôr.

Vzhľadom na všetky skutočnosti s poukazom na doterajšie správanie rodičov, ako aj východné pôsobenie na maloletú Q. F., osobnostné, charakterové a morálne predpoklady oboch rodičov na starostlivosť o maloletú, ako aj esenciálnu potrebu dieťaťa na zabezpečenie stabilného výchovného prostredia a odstránenie dvojitej výchovy dieťaťa zo strany rodičov, súd dospel k jednoznačnému záveru o potrebe zmeny pôvodného rozsahu styku matky s maloletou Q.. Súd prvej inštancie má za to, že v záujme maloletej je, aby do budúcnosti zabezpečoval jej výchovu a starostlivosť aj naďalej otec, ktorý má lepšie osobnostné predpoklady pre výchovu dieťaťa, uznáva pozíciu matky v živote maloletej, je schopný vytvoriť pre maloletú nielen stabilné a podnetné výchovné prostredie, ale aj zabezpečiť vzdelanie a výchovu dieťaťa zodpovedajúcu morálnym a spoločenským hodnotám, vytvoriť priestor pre naplnenie potrieb svojho dieťaťa, byť mu oporou, uprednostniť potreby dieťaťa, a to bez jeho negatívneho ovplyvňovania. Súd prvej inštancie mal za to, že otec dokáže lepšie napĺňať aktuálne vývinové potreby mal. Q., medzi ktoré nepochybné patrí potreba istoty, bezpečia, citového zázemia, lásky, akceptácie, potreba sociálneho kontaktu, potreba byť ochraňovaný, potreba spolupatričnosti s rodinou, domovom, ako aj potreba kontaktu s vrstovníkmi. Na základe uvedeného preto súd prvej inštancie rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

III. Odvolanie matky a vyjadrenia k odvolaniu

5. V rozsiahlom písomnom podaní voči rozsudku súdu prvej inštancie podala matka prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie voči celému zneniu rozsudku súdu prvej inštancie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), g), h) CSP v spojení s ustanovením § 62 ods. 1 CMP a navrhla rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Odvolanie odôvodnila poukazom na to, že sa nestotožnila s názorom súdu prvej inštancie, pričom na začiatku konania poukazovala na potrebu nariadenia nového znaleckého dokazovania a namietala nezákonnosť a neaktuálnosť záverov znaleckého posudku N.. T. D. v znaleckom posudku č. XX/XXXX. Argumentovala tým, že s ohľadom na ochranu záujmov a práv dieťaťa patrí medzi nesporné právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obojmu rodičom. Preto navrhla vykonať znalecké dokazovanie v prítomnosti maloletého dieťaťa za účasti matky, otca a starej matky, keďže ho považuje za významné pre rozhodnutie vo veci. Citovala pritom čl. 6 CMP a poukázala na to, že matka v čase, keď bola uzatvorená rodičovská dohoda mala skutočne za to, že dohoda bude v záujme maloletej. Nemohla predvídať, že zverenie maloletej do výlučnej starostlivosti otca so sebou prinesie aj takúto zmenu, a ako ju bude znášať maloletá, ako sa bude správať otec, keďže nikdy nebol v takomto postavení. Situácia podľa matky maloletej je zložitejšia ako bola v čase nariadenia znaleckého dokazovania a

možno, že dieťa z nejakého dôvodu vytesňuje zjavne pre neho bolestivú vec, čo je tiež skutočnosťou, ktorá je podstatná pre prežívanie maloletej a posúdenie vhodnosti aktuálneho zverenia, k čomu malo byť nariadené znalecké dokazovanie.

Matka argumentovala, že nevidela dôvod na to, aby namietala závery znaleckého posudku, v tom čase, keď bol vypracovaný a k nevyhnutnosti nariadenia nového znaleckého posudku dáva do pozornosti samotnú nezákonnosť a nepreskúmateľnosť uvedeného znaleckého posudku N.. T. D., poukázala pritom na agresivitu a výchovné metódy otca, pričom argumentuje tým, že modriny dieťaťa sú tiež toho dôkazom, že otec používa neprimeranú silu, neovláda svoje konanie, čo nie je v záujme maloleteho dieťaťa. Zároveň tieto výchovné metódy ovplyvňujú psychiku maloletej, čo sa odráža na jej správaní, čo matka považuje za zásadné pri rešpektovaní záujmov dieťaťa.

Zároveň poukázala na nesúlad záverov, pričom tento znalecký posudok č. XX/XXXX je nesúhlasný so závermi znaleckého posudku č. X/XXXX vypracované N.. T. P. X.X.XXXX. Poukázala na to, že obidvaja rodičia sú schopní primerane sa postarať o svoju maloletú dcéru a zabezpečiť primerane všetko, čo dieťa v jej veku potrebuje, čo je záverom znaleckého posudku z roku 2016. Ďalej namietala špecializáciu znalca, ktorý vypracoval znalecký posudok N.. T. D., ktorý je znalec so špecializáciou klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých, psychológia sexuality. Znalec, ktorý podával znalecký posudok nebol zapísaný v odvetví ako poradenský psychológovia, naopak N.. P. bola zapísaná.

Zároveň namietala manipuláciu zo strany otca, ktorý sa snaží konajúci súd presvedčiť, že dcéru ona manipuluje a poukazuje na znalecký posudok z roku 2019. Takéto ovplyvňovanie podľa matky samotného názoru maloletej je nepripustné. Matka odmieta a uvádza, že maloletá jej sama uviedla, že otec jej hovoril, že má uviesť kolíznemu opatrovníkovi, že sa otec len bráni pred maloletou, a že ju nebije. Zároveň dôvodí, že súd prvej inštancie odignoroval správu K.. C. C. len z dôvodu, že otec nebol prítomný vyšetrenia a maloletá navštevuje dlhodobu psychologičku N.. N.. Ďalej poukázala na videonahrávku zo dňa 10.9.2023 a navrhuje vykonať dôkaz s dôrazom na stav maloletej a jej prežívanie, ktoré ona nevie dostatočne zreprodukovať, aby si súd vytvoril hodnoverný obraz toho, čo dieťa prežíva a že v uvedenom stave je veľmi ťažké dieťa presvedčiť.

6. V rozsiahlom odvolaní ďalej matka poukázala na lekárske správy a na zabezpečovanie zdravotnej starostlivosti zo strany rodičov, pričom predložila lekársku správu z 31.10.2023. Argumentovala ďalej tým, že podstatným je uviesť, že u matky sa maloletej žiadny vážny úraz nestal, pričom u otca je to už druhá zlomenina nohy, keď spadla zo strechy garáže a nebyť matky, tak maloletá by nezmenila neurologickú liečbu a súčasný stav nasvedčuje tomu, že stav maloletej sa zlepšil, a to práve vďaka matke. Opätovne v odvolaní poukázala na závery znaleckého posudku č. X/XXXX, podľa ktorého je matka starostlivá a zároveň poukazuje na to, že utrpela 20.9.2023 úraz, pričom priložila lekársku správu z 20.9.2023, ako aj lekárske správy z 30.6.2023, 19.7.2023. V odvolaní argumentuje tým, že nedodržavanie liečby a kontrol zo strany otca má dopad na zdravie maloletej. Z odôvodnenia súdu podľa matky nie je zřejmé, prečo súd uvedené nijakým spôsobom nevyhodnotil, teda samotné preskúmanie úrazu zo dňa 20.9.2023.

Ďalej v odvolaní poukázala na výchovné metódy otca, pričom súd ich považoval za vhodné, a to aj napriek tomu, že maloleté dieťa uviedlo počas výsluchu z 20.10.2023, že u mamky a U. nikdy nerobí cirkusy, ich počúva, u otca a babky robí cirkusy hlavne kvôli úlohám, kvôli tomu, že dlho vonku alebo na mobile a niekedy robí cirkusy tak dlho, že má problém prestať. Matka v odvolaní poukazuje na vyjadrenia kolízneho opatrovníka, na správy psychologičky N.. N. zo dňa 9.5.2023, resp. 10.5.2023. Opätovne poukazuje na výpoveď maloletej zo dňa 21.10.2023, z ktorej vyplýva, že otec na matku maloletej a maloletú kričal, niečo akože sú kravy, pritom matka nenadávala, obidve sa otca báli, lebo kričal a bol podľa maloletej nenormálny. Matka namietala, že súd predmetné správanie sa otca a prežívanie maloletej, teda strach, opätovne nijakým spôsobom nevyhodnotil.

7. V odvolaní matka poukázala na zhoršený prospech maloletej, pričom dieťa je v prevažujúcej časti u otca, kedy matka objektívne nemá možnosť ovplyvniť do takej miery výsledky v učení maloletej ako má tieto podmienky vytvorené otec. V odvolaní sa vyjadrila aj k správam zo základnej školy, pričom má za to, že škola vychádza a plne si osvojila tvrdenia otca, keďže ide o rodinu riaditeľky školy a navrhla na túto správu neprihliadať. Hodnotenie matky ako zdanlivo nezrelej pri podaní diagnostiky žiačky neprináleží do kompetencie riaditeľky a ďalších podpísaných osôb.

V odvolaní matka poukázala v ďalšej časti rozsiahleho odvolania na minimalizovanie styku s matkou a konanie otca, pričom súd prvej inštancie uviedol, že takto nastavený styk podľa názoru súdu zabezpečí pravidelný kontakt matky s dieťaťom, a to v rozsahu, ktorý sa vzhľadom na aktuálnu situáciu v rodine,

vývinové potreby maloletej Q. a aktuálny prístup matky k plneniu jej rodičovských povinností javí byť dostatočný.

Matka argumentovala tým, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že otec odmieta výchovné pôsobenie matky ako druhého rodiča, je proti matke a priori negatívne zameraný, čo sa môže časom prenášať aj na maloleté dieťa. Neumožňuje styk nad rámec rozhodnutia, naopak, podal návrh na zamedzenie styku dieťaťa s matkou. Naopak matka by styku otca s dcérou nebránila a dieťa by malo nasýtené potreby na psychickej úrovni dostatočne. Navrhla s poukazom na citáciu čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, ako aj čl. 32 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd v celom rozsahu zrušiť rozhodnutie súdu prvej inštancie a vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. K odvolaniu matky sa písomným stanoviskom prostredníctvom právnej zástupkyne vyjadril 22.12.2023 otec, ktorý k jednotlivým bodom, ktoré popísala v odvolaní matka maloletej stručne uviedol svoje argumenty. V prvom rade rozhodnutie súdu prvej inštancie plne akceptuje a z uvedeného dôvodu sa voči nemu neodvolal. Odvolanie matky považuje za nedôvodné, má za to, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav veci, jeho rozhodnutie má logickú štruktúru, je rozsiahlo odôvodnené a spĺňa všetky náležitosti a kvalitu súdneho rozhodnutia. Má za to, že v predmetnom konaní bolo vykonané rozsiahle dokazovanie ohľadom všetkých skutočností potrebných na posúdenie predmetnej veci.

Návrh matky na vykonanie nového znaleckého dokazovania považuje za nedôvodný, ako aj nevhodný, pričom skutočnosť, že matka v konaní vedenom pod sp. zn. 19P/101/2018 závery znaleckého posudku nenamietala, svojim konaním prejavila, že mnohé dôležité skutočnosti s maloletou nekomunikuje alebo komunikuje nevhodným spôsobom a hádže ich na otca tak, ako jej to vyhovuje. Čo sa týka manipulácie a ovplyvňovanie názoru maloletej, poukázal otec na výsluch maloletej zo dňa 20.10.2023.

Ohľadom videonahrávky z 10.9.2023 uviedol, že samotnú nahrávku nikdy nevidel, ale vyjadroval sa k okolnostiam z 10.9.2023, kedy maloletá odišla k matke a opätovne poukázal na priebeh, ktorý bol aj predmetom konania na súde prvej inštancie, ku ktorému sa vyjadroval na pojednávaní.

Čo sa týka zabezpečenia zdravotnej starostlivosti v súvislosti s poukazom matky na zabezpečovanie zdravotnej starostlivosti o maloletú argumentoval tým, že chodí na všetky bežné kontroly, vyšetrenia podľa pokynov ošetrovujúcich lekárov a podľa potreby. Naopak, podľa vyjadrení maloletej, ktoré mu niekoľkokrát povedala, u matky pravidelnosť v užívaní liekov vždy nie je a túto skutočnosť potvrdila aj samotná matka na pojednávaní 29.11.2022.

K výchovným metódam otca v konaní pred súdom prvej inštancie bolo jednoznačne preukázané, že maloletá ho má rada a ich vzťah je dobrý. Popiera akékoľvek tvrdenia o nevhodnom správaní voči maloletej, čo sa týka bitiek a čo sa týka spôsobovania modrín dcére. Zo strany matka vníma tieto ataky voči jeho osobe už dlhodobo a sú len prejavom jej negatívneho nastavenia voči jeho osobe.

Čo sa týka správ psychologičky, opätovne uviedol, že matka na pojednávaní v októbri 2022 spočiatku prejavila záujem o sedenie v psychologickom centre N.. N., neskôr tieto sedenia neakceptovala. Tvrdenia matky, že ju o možnosti navštevovať N.. N. neinformoval, sú teda zavádzajúce.

Ohľadom zhoršeného zdravotného stavu maloletej a k správam základnej školy uviedol, že zhoršený prospech maloletej vníma ako dôsledok nejednotného prístupu rodičov v príprave na vyučovanie, pričom poukázal na benevolentnejší prístup matky k samotnému vyučovaciemu procesu. V súvislosti so správami základnej školy sa pridrižiava svojich predchádzajúcich vyjadrení a poukázal na správy jednák riaditeľky, ako aj triednej učiteľky zo školy.

K minimalizovaniu styku s matkou sa pridrižiava právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu, ktoré plne rešpektuje napriek tomu, že po styku maloletej s matkou je maloletá úplne zmenená, nerešpektuje nič a nikoho, odmieta jeho, ako aj jeho matku. Rovnako jeho komunikáciu s matkou ohľadom maloletej považuje za dostatočnú, matku o všetkom podstatnom informuje. Záverom svojho vyjadrenia dodal, že absolútne sa nestotožňuje sa s vyjadrením matky, že nikto neprihliada na psychiku maloletej, práve naopak, on sa snaží vytvárať jednak prostredie, ako aj súdom na pojednávaní z 20.10.2023 poukazuje na obsah tohto vyjadrenia maloletej a vzhľadom na tieto skutočnosti záver odôvodnenia rozsudku a potreby zmeny úpravy pôvodného rozsahu styku matky s maloletou je plne dôvodný a rešpektuje najlepší záujem maloletej, ako aj všetky jej aktuálne vývinové potreby. Navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

9. K vyjadreniu otca sa písomným elaborátom v rozsahu 60 strán vyjadrila matka maloletej, ktorá opätovne ako v rozsiahlom odvolaní zopakovala svoje námietky k rozsudku súdu prvej inštancie, pričom obsahom tohto vyjadrenia sú kópie úloh maloletej, obsah jedálneho menu zo školy.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

10. Krajský súd v Prešove ako odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/, g/ CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku v jeho napadnutých výrokoch podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP.

11. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplní na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Odvolací súd sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, pretože jeho argumentácia bola vecne správna, objektívna a presvedčivá. Má za to, že všetky dôvody, ktoré odvolateľka uvádza v odvolaní, vyriešil už súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, pričom rozhodnutia prvoinštančného a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože tvoria jeden celok. Odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutočný stav veci a nenašiel dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov odchýliť. Napadnutý rozsudok považuje odvolací súd za vecne správny, na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia pridáva tieto argumenty:

13. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na obsah preskúmaného rozsudku i argumenty predostreté v odvolacom konaní bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky, za daných skutkových okolností, na zmenu rozsahu styku matky s maloletou Q.. Podľa § 121 CMP rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

14. Predmetom odvolacieho konania vzhľadom na odvolacie námietky matky maloletej Q. je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie rozhodol o zmene rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 2.3.2021, čo sa týka úpravy styku matky s maloletou Q., nar. XX.X.XXXX tak, že matka je oprávnená stýkať s maloletou každý nepárny týždeň kalendárneho roka od piatka od 17:00 hod. do nedele do 15:00 hod. s tým, že v určenom čase je matka oprávnená prevziať maloletú Q. od otca v mieste bydliska otca a povinná v určenom čase maloletú otcovi v mieste jeho bydliska aj odovzdať. Vo zvyšku ostáva rozsudok Okresného súdu Košice II zo dňa 2.3.2021 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Košice II zo dňa 3.8.2021 vo výroku o úprave styku matky s maloletou počas letných prázdnin, zimných prázdnin a jarných prázdnin nezmenený.

15. Vo vzťahu k odvolacím námietkam matky odvolací súd v prvom rade zdôrazňuje, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia, preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované zákonné právo účastníka na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivé súdne konanie. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani aby prebral a riadil sa ním predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj napr. IV.ÚS 252/2004, I.ÚS 50/2004, II.ÚS 3/1997, II.ÚS 251/2003). Za porušenie tohto základného práva teda nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že súd zistí po vykonaní dôkazov a ich vyhodnotení, skutkový (skutočný) stav a po použití relevantných právnych noriem vo veci rozhodne za predpokladu, že jeho skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. O svojvôli pri

výklade alebo aplikácii zákonného predpisu súdom by bolo možné uvažovať len vtedy, ak by sa jeho názor natoľko odchyľil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel alebo význam. Stručne možno zhrnúť, že odlišný názor účastníka konania vo vzťahu k hodnotiacemu úsudku súdu nečiní rozsudok nepreskúmateľným ani nezákonným. Napokon je potrebné dodať, že terajšia právna úprava vyplývajúca z Civilného sporového poriadku, konkrétne z ustanovenia § 387 ods. 3, umožňuje odvolaciemu súdu zaoberať sa vo vlastnom odôvodnení rozhodnutia aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie, z čoho vyplýva, že zákonodarca čiastočnú neodôvodnenosť rozhodnutia nepovažuje za takú vadu konania, ktorá by účastníkom konania odnímalala možnosť konať na súde, a to obzvlášť s poukazom i na ustanovenia Civilného mimosporového poriadku, v rámci ktorého odvolací súd nie je viazaný jednak odvolacími dôvodmi a ani rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

16. Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťnosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovacím rozsudkom vytvára ich organickú jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorým tvorí jeden celok (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/40/2018 zo dňa 18.07.2018).

17. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutočný stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel k správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil právo účastníkov na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, prvoinštančný súd ich náležitým spôsobom posúdil súhrnne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky). Súd prvej inštancie je vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozsudku presný, jeho rozhodnutie je konzistentné. Rozsudok súdu je presvedčivý, premisy zvolené v rozsudku, rovnako ako aj závery, ku ktorým dospel, sú racionálne a aj spravodlivé. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd nezistil v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 CSP). Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty matky v odvolaní.

18. K matkou namietanému odvolaciemu dôvodu, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, je potrebné uviesť, že vykonané dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (§ 191 CSP) a vyhodnotenie uvedie v odôvodnení rozsudku. Voľné hodnotenie dôkazov neznamená ľubovôľu. Súd hodnotí jednotlivý dôkaz z hľadiska jeho dôležitosti, teda relevancie vo vzťahu k zisťovaným skutočnostiam, zákonnosti z pohľadu jeho získania, ako aj vykonania a z hľadiska pravdivosti, teda hodnovernosti jeho zdroja. Následne súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. Súd k nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov môže v zásade dôjsť len nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, prípadne porušením pravidiel formálnej logiky. Posúdenie úpravy výkonu rodičovských práv a povinností a hodnotiace úvahy súdu na základe správne a zákonne vykonaných dôkazov bez mylnej interpretácie z nich vyvedených skutočností však nie je možné považovať za nesprávne skutkové zistenie.

19. Matka svoju odvoláciu argumentáciu vo vzťahu k zvereniu maloletej Q. do osobnej starostlivosti otca postavila na svojom presvedčení, že existuje reálne ohrozenie života maloletej a jej zdravého a nerušeného vývoja tým, že bola vytrhnutá z bezpečného a prospešného prostredia od matky, matka má obavy, že maloletá je v súčasnosti vystavovaná ďalšiemu týraniu zo strany jej otca, ktorý ju manipuluje.

Matka sa domáha zverenia mal. Q. do svojej osobnej starostlivosti a chce preukázať nekompetentnosť otca, čo sa odzrkadlilo na správaní maloletej Q..

20. Pokiaľ matka poukazovala na nevykonanie navrhovaných dôkazov, konkrétne znaleckého posudku, odvolací súd môže len zdôrazniť, že dôkazy, ktoré súd považuje pre svoje rozhodnutie za významné (zvýšené dôkazy, ktoré považuje za nedôležité, nepodstatné, duplicitné, neplatné, resp. neúčinné, nevzťahujúce sa k veci, vytriedi a nehodnotí), súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky vo vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, pričom jeho hodnotiacia úvaha musí zodpovedať zásadám logiky, vychádzať zo zisteného skutočného stavu veci, musí byť preskúmateľná odvolacím súdom. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že sa uvedeným postupom pri hodnotení dôkazov riadil. Pokiaľ súd prvej inštancie niektoré z návrhov na vykonanie znaleckého dokazovania považoval za nevhodné, nadbytočné, nemajúce pre vec význam, resp. preukazujúce nesporné tvrdenia alebo už preukázané skutočnosti, bolo legitímnou možnosťou súdu prvej inštancie tieto dôkazy vytriediť a nehodnotiť ich.

21. Čo sa týka teda návrhu matky v odvolaní na nové znalecké dokazovanie, ktoré by malo byť za účasti maloletej Q., obidvoch rodičov, ako aj starej matky, aj odvolací súd je toho názoru, že nariadenie znaleckého dokazovania nie je ani hospodárne, ani nevyhnutné v situácii, kedy prakticky ohľadom samotného či už samotného zdravotného stavu alebo výchovných podmienok a študijných podmienok v škole mal súd prvej inštancie dostatočne preukázaný skutkový stav, z ktorého bezpochyby dospel k správne záveru, čo sa týka nastavenia maloletej jednak ohľadom styku s matkou nie počas týždňa, kedy je maloletá vo vyučovacom procese, ale od piatka do nedele príslušného kalendárneho týždňa.

22. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil existenciu dôvodov na zmenu pôvodného rozsudku ohľadom predmetného styku maloletej s matkou po vyhodnotení všetkých skutočností, ktoré boli obsahom rozsiahleho dokazovania. Súd prvej inštancie v celom rozsahu postupom v zmysle príslušných ustanovení Zákona o rodine, pričom pri rozhodovaní o úprave styku vychádzal bezpochyby z vyjadrení tak oboch rodičov, ako aj kolízneho opatrovníka, z vyjadrení psychologičky, z vyjadrení vyučujúcich, tak riaditeľky, ako aj triednej učiteľky. Pritom súd prvej inštancie ustálil všetky tieto vyjadrenia a dospel jednoznačne k záveru, že vzhľadom na všetky skutočnosti, ktoré boli preukázané počas rozsiahleho dokazovania v konaní pred súdom prvej inštancie, jednoznačne dospel k záveru, že je potrebné samotný styk maloletej s matkou počas týždňa, kedy navštevuje školu, kedy má vyučovacie povinnosti, a teda aj výchovné povinnosti v samotnej škole, ako aj doma, nastaviť režim tak, aby otec maloletej s touto pracoval a všetky skutočnosti, ktoré boli namietané matkou, s týmito sa súd prvej inštancie bezpochyby vysporiadal v rozsiahlom rozsudku, ktorý 20. októbra 2023 vo veci vydal.

23. Odvolací súd z predloženého súdneho spisu zistil vážne narušenie vzájomných vzťahov medzi rodičmi maloletej Q., čo vplýva aj na samotnú Q.. Uvedené skutočnosti bezpochyby boli preukázané aj jej samotným vyjadrením zo dňa 21.10.2023, kedy sa vyjadrovala ohľadom oboch rodičov a správania sa jej samotnej tak u otca, ako aj u matky. Odvolací súd podrobne preskúmal genézu rodinných vzťahov, ako aj osobnosť matky, osobnosť otca a maloletého dieťaťa, pričom vychádzal z vyjadrení odborníkov obsiahnutých v súdnom spise. Z obsahu preskúmaného spisu, ako už skonštatoval súd, sú zrejme vysoko konfliktné vzťahy medzi rodičmi s nepriaznivým dopadom aj na stav maloletej Q.. Odvolací súd aj v minulosti viacnásobne intervenoval v rodine, keď autoritatívne upravil výkon rodičovských práv a povinností, a to formou neodkladného opatrenia, ako aj formou rozsudku.

24. V rámci odvolacieho konania podala matka prostredníctvom právneho zástupcu návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, o ktorom bolo rozhodované samostatným uznesením pod sp. zn. 15CoPno/1/2024 dňa 1. februára 2024 tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia matky odvolací súd v zmysle príslušného ustanovenia § 362 CMP zamietol.

25. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na nespočetný počet návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré podávala matka v rámci konania K2 - 14P/20/2022 na príslušný Mestský súd Košice. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie nemal pochybnosti o záveroch súdu prvej inštancie aj čo sa týka zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nakoľko tieto návrhy matky neboli dôvodné a odvolací súd sa s rozhodnutiami súdu prvej inštancie bezpochyby stotožnil.

26. Odvolací súd zároveň poukázal na to, že v rámci rozsiahleho dokazovania súd prvej inštancie vychádzal zo znaleckého posudku N.. T. D. z roku 2019, podľa ktorého došlo k posúdeniu jednak rodičov k maloletej Q., ako aj samotnej maloletej Q.. S poukazom na závery súdu prvej inštancie, ktorý sa v svojom odôvodnení rozhodnutia opieral o závery tohto posudku, aj odvolací súd je toho názoru, že závery znaleckého posudku N.. T. D. sú správne a pokiaľ ako už súd prvej inštancie konštatoval, matka v rámci konania uvedené závery nenamietala, súd prvej inštancie sa týmito závermi znaleckého posudku bezpochyby riadil a tieto vyhodnotil v prospech maloletého dieťaťa. Odvolací súd však zdôrazňuje, že nešlo iba o jediný dôkaz, ktorý v konaní súd prvej inštancie vyhodnotil v rámci skutkového zistenia vo veci. Svoje tvrdenia súd na základe rozsiahleho dokazovania vyhodnotil z viacerých dôkazov.

27. Odvolací súd s poukazom na vzťahy, k posúdeniu výchovného prostredia oboch rodičov vzhľadom na vyššie uvádzané poukazuje jednoznačne na rozsiahle odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, pričom odvolací súd prijal totožný záver ako súd prvej inštancie, že pobyt maloletej Q. výlučne u otca bude pre maloletú Q. výchovne aj citovo nastavený správne. Pritom z rozsiahleho dokazovania bolo takisto súdom prvej inštancie zistené, že maloletá Q. má pozitívny vzťah k obom rodičom, pričom obaja rodičia ako osoby popísala, že ich má rada, aj keď opakovane preferovala viac byť s matkou, pričom pozitívny vzťah uviedla aj matkinmu priateľovi a starej matke zo strany otca. Čo sa týka priebehu konania pri opakovaných pohovoroch, s kolíznym opatrovníkom prejavila ustálený názor ohľadne budúcej úpravy rodičovských práv a povinností, aj keď ide o dieťa, ktoré je vo veku, kedy za bežných okolností už je schopné samostatne a relevantne vyjadriť svoju vôľu k predmetu konania, je nevyhnutné aj takéto dôkaz vyhodnotiť v kontexte s ostatnými dôkazmi a vo vzájomných súvislostiach. Odvolací súd sa v tejto veci stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, keď ešte nie je maloletá Q. v plnom rozsahu schopná vzhľadom na svoj aktuálny dosiahnutý kalendárny vek, zdravotné diagnózy a komplikovanú situáciu v rodine, hlavne medzi rodičmi, objektívne posúdiť svoje postoje a názory smerom k rodičom, ale aj voči sebe. Je to dieťa, ktoré je ovplyvniteľné, sugestibilná a manipulovateľná osobnosť, pričom jej názor nie je ešte stabilný, objektívny a bezpochyby trvalý. Svoje správanie a prežívanie maloletá Q. prispôsobuje najmä podmienkam, ktoré má u otca a ktoré má u matky. Podľa odvolacieho súdu je jej smerovanie voči matke, ktorá je „dovolí všetko“ ako aktívnejšie a viac pre ňu vhodnejšie u otca, ktorý má svoje nastavené mantinely a ktorý žiada, aby sa správala a vykonávala veci, ktoré sú v súlade s jej vekom, ako aj nastavením v škole a v rodine.

28. Podľa čl. 3 ods.1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

29. Podľa čl. 5 Zákona o rodine, záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

30. V preskúmanom prípade má najvyššiu prioritu najlepší záujem mal. dieťaťa. Ten vyhodnocuje súd v každej jednotlivej veci osobitne, za pomoci kritérií, demonštratívne vymedzených zákonodarcom v čl. 5 Zákona o rodine.

31. Súd prvej inštancie preukázateľne starostlivo a komplexne posudzoval záujem maloletej, čím dal súd jasne najavo, že dieťa nie je len pasívnym a objektívnym pozorovateľom udalostí, ktoré sa ho týkajú, ale je predovšetkým dôležitým subjektom práva, ktorému je venovaná pozornosť. Súd vyhodnocoval záujem maloletej spoločne so všetkými skutočnosťami, ktoré vyšli počas konania najavo, v dôsledku čoho rozhodol tak, že nevyhovelo návrhu matky na zverenie dieťaťa do jej osobnej starostlivosti. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvej inštancie vyhodnotil všetky skutočnosti prejednávanej veci a následky svojho rozhodnutia nielen vo vzťahu k aktuálnym, ale aj budúcim vývinovým a vzťahovým potrebám maloletého.

Rodičovskú spôsobilosť otca má odvolací súd preukázanú zo znaleckého posudku, vypracovaného znalcom N.. T. D.. Ten pri znaleckom skúmaní otca nezaznamenal žiadne patologické symptómy. Voči dcére si otec dokáže zachovať rodičovský cit, má snahu udržiavať s ňou citovú väzbu a chce prebrať za svoju dcéru primeranú zodpovednosť, zabezpečiť jej adekvátne citové a rodinné zázemie. V osobnosti otca nezaznamenal znalec klasifikované kontraindikácie, ktoré by mohli spochybňovať jeho schopnosť starať sa o výchovu svojej dcéry Q..

32. Odvolací súd konštatuje, že v danej veci neboli splnené podmienky pre zverenie maloletej do osobnej starostlivosti matky, pretože táto forma osobnej starostlivosti by lepšie nezaistila potreby maloletej a nebola by v jej záujme. Rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu matky zohľadňuje záujem maloletej Q., osobnosť rodičov, vzťah rodičov k dieťaťu, vzťah maloletej ku každému rodičovi. Súd prvej inštancie riadne vyhodnotil všetky kritériá významné pre rozhodnutie o vhodnej forme osobnej starostlivosti maloletej, vysporiadal sa s najvýznamnejšími skutkovými okolnosťami a odôvodnenie svojho rozhodnutia založil na uprednostnení záujmu maloletej podloženého vykonaným dokazovaním v časovej súvislosti, kedy bola maloletá Q. v starostlivosti matky a od kedy je v starostlivosti otca zdôrazňujúc pritom fakt, že starostlivosť otca o maloletú bola sledovaná a vyhodnocovaná priebežne, bez zistenia akýchkoľvek nedostatkov. Na základe uvedených skutočností odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie považuje v záujme maloletej úpravu styku s matkou v rozsahu, aký uviedol súd prvej inštancie za správny a predovšetkým v prospech maloletej. Pobyt cez týždeň u otca, v ktorého starostlivosti sa maloletá Q. aktuálne nachádza bez zistených nedostatkov, tento lepšie zabezpečí progres mal. dieťaťa po fyzickej aj psychickej stránke. Rozhodujúcim faktorom je nesporne skutočnosť, že otec aktuálne dokáže primerane reagovať na vývinové potreby maloletej z hľadiska poskytovania emočného bezpečia a spoľahlivosti, teda uvedené je v súlade so záujmom maloletej.

33. Súd prvej inštancie dôvodne upravil samotný styk maloletej s matkou na základe tých skutočností, na ktoré odvolací súd poukázal a ktoré dostatočným spôsobom precízne po rozsiahlom vykonaní uviedol súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí.

34. Vo vzťahu k odvolacím námietkam matky preto odvolací súd dospel k jednoznačnému záveru, že tieto nie sú dôvodné. Odvolací súd z všetkých vyššie uvedených dôvodov rozhodnutie súdu prvej inštancie vo všetkých výrokoch považuje za správne a v súlade s príslušnými ustanoveniami Zákona o rodine, pričom uvedený postup súdu prvej inštancie vyplývajúci z ustanovenia § 387 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP ako vecne správny potvrdil. Odvolacie námietky matky nespochybnili samotnú vecnú správnosť rozsudku v jeho napadnutých častiach.

35. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ustanovenia § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

36. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere 3:0 hlasov (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).